

De blaas verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnemēt voor 3 maanden is / 6.00; voor de buitensteden franko p. p. / 6.00.

Brieven, Gelden, enz. franco te adresseren aan het Bureau van de Drukkerij.

WOENSDAG 8 JANUARIJ.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen / 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 7 Januarij.

De beide Kamers hebben haar taak afgedaan en zijn huiswaarts gekeerd, tot dat de krisis, waarin het ministerie verkeert, opgelost zal zijn. Het is nu aan de beurt van het kabinet en den Koning om daartoe dienende maatregelen te nemen.

Opmerkelijk is het, dat het tegenwoordige ministerie afstand van 't bijna reeds vergeten ministerie van Goltstein, hetwelk zich langzamerhand bij gedeelten vervormd en vernieuwd heeft en door herhaalde hervorming en verandering voor een belangrijk gedeelte van aard en strekking is veranderd. Het is altijd hetzelfde kabinet, maar dat nu en dan eens van gedaante verwisselt.

Het zou ons te ver voeren, indien wij de geschiedenis van deze gedaantewisselingen en bijzonderheden wilden beschrijven. Zij nemen een aanvang bij den val van den heer van der Bruggen, die, wij begrijpen nog niet hoe het mogelijk geweest is, gedurende een betrekkelijk zeer langen tijd het roer van staat in handen heeft gehouden ten spijt van zij en wind, die hem beide tegen waren. Zijn beheer heeft het woord van den heer Groot van Prinssteren, trachten te bewaarden, van een af verwijtend zegde: een ministerie, dat niet wil hangen, blijft lang. Dan hoe lang het ook bleef, er kwam een tijd dat het moest hangen en plaats maakte voor den heer van Goltstein.

Deze, ofschoon hij eene aan den heer van der Bruggen verstaande, dat is, liberale rigting aanneemt, had de onvoorzigtigheid eenige voor de nieuwe politiek bruikbare elementen uit het vorig kabinet over te laten. Hij opende eene nieuwe weg met behoud van eenige leden van het gevallen impopulaire kabinet, die niet wilde intrekken en vloten. De ministerlaarveerde, zoo lang hij kon, totdat hij de overtuiging verkreeg, dat hij voor de taak te zwak was. De heer Rochussen kwam en trachtte met nieuwe krachten het kabinet te verjongden en te versterken; maar schoot op zijne beurt te kort.

Hij nam toen tot bondgenoot den heer van Hall, die eenige nieuwe leden in het kabinet voerde en zich, bij koninklijk besluit, voor een jaar tot president van het ministerie liet verklaren. De heer Rochussen, in plaats van zich versterkt te hebben, had zich verzwakt, want door de opneming van den heer van Hall had hij een beginsel van rivaliteit dat is van verdeeldheid in het ministerie ingehaald, terwijl tevens eene heviger oppositie van de liberale zijde der Kamer en pers door de oprediging van den heer van Hall werd uitgelokt.

In dien kamp, die en in dan hoerem van het ministerie en daar buiten gevoerd werd, viel, met den minister van Binnenlandsche Zaken, ook de heer Rochussen. De eerste trok zich van zelf terug; de andere werd uitgeworpen.

De heer van Hall bleef nu alleen staan en vulde het kabinet aan op eene wijze, die zoo min aan de meerderheid zijner kollega's als aan de publieke opinie beviel. Hij onderging hetzelfde lot, dat hij aan zijn kollega, den heer Rochussen had bereid en overleefde hem nauwelijks eenige weken. Hij werd met goedvinden des Konings door de meesten zijner medeladen overhoord geworpen.

Het ministerie van den Bruggen, dat eerst een ministerie van Goltstein, en later een ministerie-Rochussen was, om naderhand een ministerie-Rochussen van Hall te worden om daarna voor eenige dagen een ministerie van Hal te heeten, werd thans het ministerie van Zuylen-Heemstra, dat met behulp van eenige nieuwe leden, de zeilen uitspande en onder koloniale vlag in zee stak.

Maar nauwelijks had men den wal verlaten, of er ontstond verschil tusschen de heeren van Zuylen en Heemstra over de koloniale politiek, die men bezeilen zou. Dat verschil, in het eerst kwalijk verhoogen, leidde tot der tijd tot een breuk, en de heer van Zuylen, de voortvoerder van het kabinet, werd door al zijne kollega's overhoord geworpen, tot groot genoegen der liberale partij, die van ganscher harte toegelichte het ministerie meende, nu, zelfs de haven te kunnen

bewaken; maar het had niet gerekend op de grillen der Tweede Kamer, die zonder enig verschil van beginselen te hebben met den minister van Binnenlandsche Zaken, om zijne persoonlijke hoedanigheden achtingswaardig, desniettemin begreep den heer van Heemstra den weg te moeten doen volgen, die den heer van Zuylen was aangewezen. Zoo ontvielen aan het kabinet de beide hoofdpersonen; de een was door zijne kollega's, de ander door de meerderheid der Kamer uitgeworpen. Daarentegen verkregen de overige leden van het ministerie bij de discussie over hunne begrotingen betrekkelijk groote meerderheden, werden weinig of niet bemoeijelijk, terwijl de meest bestredene, de heer Loudon, eene aanzienlijke overwinning behaalde.

Wat nu? Wij willen niet op het initiatief des Konings voortuitloopen; dat hebben wij reeds gedaan, omdat wij zulks niet oorbaar achten. Het is het prerogatief des Konings, dat hij vrijelijk zijne ministers kiest naar de omstandigheden, die hij zal goedvinden in aanmerking te nemen en te beoordeelen. Dat recht moet ongeschonden blijven, weshalve de publieke opinie, die door het stemrecht de beide Kamers vormt, daarop niet langs andere wegen drukken mag, ten einde den Koning in zijne keus geweld aan te doen. Het woord is derhalve nu aan den Koning, die alleen te beslissen heeft wat hij te doen is. Hij kan of het ministerie aanvullen of een nieuwe staatsman roepen, die een geheel nieuw of een slechts gedeeltelijk nieuw kabinet zamenstelt.

Eigenlijk zijn er slechts twee portefeuilles open, namelijk die van Buiten- en van Binnenlandsche Zaken. Maar die twee portefeuilles namen eene voorname plaats in het ministerie in. Zij waren immers toevertrouwd aan de twee personen, die het ministerie gevormd hadden. Men kan derhalve in waarheid zeggen, dat het ministerie verbrokkeld is. En wat is een ministerie dat nog slechts in rompsbestaat? Niet zonder reden hebben wij herhaaldelijk beweerd, dat het ministerie met den heer van Heemstra gevallen is.

Er blijven nu nog ministers over; maar een ministerie hebben wij niet meer. En toch verdient het opgemerkt te worden, dat de overblijvende leden van het kabinet homogeen zijn. Uit dien hoofde is het te verwachten, dat zij zullen trachten hunne zetels te behouden. Zij hebben daarvoor tot moed, zowel hunne onderlinge eensgezindheid, als den steun, dien zij ieder individueel in de Kamers hebben gevonden.

Maar de vraag is of men twee ministers, of beter gezegd een hoofd zal kunnen vinden, dat zich op hun romps wil en kan plaatsen, om ze tot een geheel te verbinden. Wij gelooven dat het aan geen gering, bewaar, onderhevig is. De daarvoor geschikte personen zijn of afgelesten of ongeneigd om zich daartoe te leenen. Het zal ons verwonderen, indien men er in slaagt, om de hand op zulk een man te leggen en hem de taak aannemelijk te maken.

Het is evenwel mogelijk, dat men daarin slaagt; maar moet die proef mislukken, dan blijft nog open de weg, om een nieuw kabinet te vormen. Maar ook daar is weinig keus voorhanden. Men is den cirkel der bruikbare notabiliteiten doorgelopen en er blijft maar een staatsman meer over, die op eene meerderheid der Tweede Kamer rekenen kan, alhoewel zij zich in de laatste jaren hem niet bijzonder gunstig heeft betoond. De menigvuldig door hem voorgestelde en door de Kamer verworpen amendementen hebben zijne stelling niet verbeterd, te midden van de vooroordeelen, die, gedeeltelijk ten onrechte, zijne optreding wederstreven.

De toestand is alzoo duister en moeilijk, en het is niet te raden wat er komen gaat. De krisis kan lang duren voor dat zij eene oplossing nadert, te meer, omdat er voor het oogenblik niet eene enkele kwestie is, die de bijzondere belangstelling van de publieke opinie trekt.

Men heeft wel is waar de discussie over de koloniale aangelegenheden; maar de heer Loudon heeft den strijd overleefd, omdat niemand weet wat hij aan hem heeft. Men heeft hem aan het werk gelaten, om hem uit de zichten van zijn arbeid te leeren kennen en beoordeelen.

Voorloopig rust derhalve de koloniale kwestie. En verder is er niets in het binnenlandsch bestuur, dat de aandacht wekt.

De bevolking is meer bekommerd over den gevaarlijken stand der wereld, dan over onze eigene zaken. Zij wacht derhalve rustig af wat de Koning beslissen zal; en van de gansche agitatie die de Kamer tot harts-togt heeft gevoerd, is niets tot het volk doorgedrongen, dat een eenigzins wrevelig toeschouwer is gebleven en volstrekt niet ingenomen is met al de ministerieele kizissen, die wij in de laatste jaren beleefd hebben.

Met der daad, de toestand in Europa is te onzeker, en te onveilig, dan dat het zich vermaken kan in het spel der parlementaire intrigues, die ten tijde van volkomen zekerheid en veiligheid een verstrooiende stof van konversatie geven, maar in onze dagen van onrust en gevaar nauwelijks opgemerkt worden.

Bij het Gemeentebestuur van Roermond is ontvanger de voorloopige concessie, ingevolge machtiging van Zijne Majestät den Koning verleend voor den aanleg eener vaste brug over de rivier de Maas.

(M. en R. B.)

In de nieuwe wet op de nationale milicie, van den 19^{en} Aug. 1861, die met den 1^{en} Jan. 1862 in werking treedt, komen onderscheidene bepalingen voor, ten aanzien van de verplichtingen, die op de milicieplichtigen rusten en die zoo zeer verschillen van de tot dusver bestaande wetten op de milicie, dat wij gemeend hebben, dat het niet ongepast zoude zijn, om te doen, door hun met eenige dier nieuwe wetbepalingen bekend te maken.

Tot de aangiften naar de milicie zijn, even als tot dusverre, verplicht alle jongelingen, die hun 19^{en} jaar zijn ingetreden. De aangifte moet geschieden tusschen den 1^{en} en den 31^{en} Jan. Geschiedt zij na den 31^{en} Jan., doet voor den 31^{en} Dec., dan worden de belanghebbenden alsnog ingeschreven, doch zijn zij alsdan vervallen in eene boete van / 25 tot / 100. De lating geschiedt in het jaar, volgende op dat der inschrijving, wanneer de ingeschrevenen hun 20^{en} jaar zijn ingetreden.

(G. v. O.)

Het publiek wordt in de Staats-Courant verwittigd dat, ten gevolge eener schikking met de regering van den Koning van Italië, de Nederlanders en de onderdanen van zijne evengenoemde majestät, wederkeerig zijn vrij gesteld van de verplichting, om bij het reizen in de wederzijdsche staten een paspoort te vertoonen.

Een regeringstelegram, gedagtekend Buitenzorg 30 November, luidt: „Niets bijzonders.“

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Runderen, wegens 650 /, 1ste kwal. / 200, 2de kwal. / 160; idem weg. 600 /, 1ste kwal. / 180, 2de kwal. / 140; idem weg. 550 /, 1ste kwal. / 160, 2de kwal. / 120. Melk- en Kalkoeijen / — a / —. Schapen / 20 a / 24. Varkens van 48 tot 52 ct. het Ned. /.

Z. M. heeft benoemd; tot grootofficier der orde van de Eikenkroon, baron van Brienen van de Groote Lindt; tot kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, den minister van Koloniën Loudon.

EERSTE KAMER.

Zitting van Zaturdag 4 Jan.

In deze zitting zijn de beraadslagingen over de begrotingen van staatsuitgaven voor 1862 voortgezet.

Over de begroting voor het Departement van Koloniën hebben nog het woord gevoerd de heeren: Huydecoper van Maarsseveen, Sassen, Schimmelpenninck van der Oije, van Nispen van Pannerden, Franssen van de Putte en de minister van Koloniën.

Daarna is hoofdstuk IX met 25 tegen 5 stemmen aangenomen. Voor hebben gestemd gestemd de heeren: de Vriers de Pit, van Sasse van Yssel; Boreel van Hoogland, van der Ondermeulen, Blankenbom van Swindere, Michiels van Kessel, van Nispen van Pannerden, Bosch van Drakestein, Sasse, Rijsterborgh, Franssen van de Putte, Hartevelt, 't Noort van

